

П. Гулак-Артемівський «Рибалка!»

Вода шумить!.. вода гуля!..

На березі Рибалка молоденький

На поплавець глядить і примовля:

"Ловіться, рибочки, великі і маленькі!"



Що рибка смик — то серце тьох!..

Серденько щось Рибалочці віщує:

Чи то тугу, чи то переполох,

Чи то коханнячко?..не зна він,— а сумує!

Сумує він,— аж ось реве,

Аж ось гуде,— і хвиля утікає!..



Аж — гульк!.. з води Дівчинонька пливе

І косу зчісує, і брівками моргає!..

Вона й морга, вона й співа:

"Гей, гей! не надь, Рибалко молоденький,

На зрадний гак ні щуки, ні лина!..

Нащо ти нівечиш мій рід і плід любенький?



Коли б ти знав, як Рибалкам
У морі жить із рибками гарненько,
Ти б сам пірнув на дно к липам
І парубоцькеє оддав би нам серденько!
Ти ж бачиш сам,— не скажеш: ні —
Як сонечко і місяць червоненький
Хлюпочуться у нас в воді на дні



І із води на світ виходять веселенькі!

Ти ж бачив сам, як в темну ніч

Блищать у нас зіроньки під водою;

Ходи ж до нас, покинь ти удку пріч,-

Зо мною будеш жить, як брат живе з сестрою!

Зирни сюди!.. чи се ж вода?..



Се дзеркало, — глянь уроду на свою!..

Ой, я не з тим прийшла сюда,

Щоб намовлять з води на парубка невзгону!"

Вода шумить!., вода гуде...

І ніженьки по кісточки займає!..



Рибалка встав, Рибалка йде,

То спиниться, то вп'ять все глибшенько пірнає!..

Вона ж морга, вона й співа...

Гульк!.. приснули на синім морі скалки!..

Рибалка хлюп!.. За ним шубовсть вона!..

І більше вже нігде не бачили Рибалки!

